13/12/2021

Αυστραλίας: Δεν υπάρχει Εκκλησία χωρίς τον Οικουμενικό Πατριάρχη

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας

«Εμείς οι Ορθόδοξοι έχουμε ιστορία δυο χιλιάδων χρόνων. Αν μέσα σε αυτά τα δύο χιλιάδες χρόνια, η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν είχε Οικουμενικό Πατριαρχείο, θα έπρεπε να το δημιουργήσει. Γιατί δε θα μπορούσε να προχωρήσει αλλιώς. Δεν μπορώ να διανοηθώ την Ορθόδοξη Εκκλησία χωρίς το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Δεν μπορεί να υπάρξει! Παρά τα όσα λέγονται και ακούγονται, παρά τις φωνές, τις κρύες και παγερές του βορρά, τις φωνές τις αλλόκοτες, τις φωνές της εκκοσμικεύσεως, δεν μπορεί να υπάρξει Ορθόδοξη Εκκλησία χωρίς τον πρώτο της Ορθοδοξίας που είναι ο Οικουμενικός Πατριάρχης».

Τα παραπάνω διεμήνυσε **ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος,** σκιαγραφώντας, ενώπιον των πιστών της Ενορίας του Αγίου Σπυρίδωνος, στο Kingsford του Σύδνεϋ, τον ιστορικό ρόλο και τη θυσιαστική προσφορά της **Μητρός Εκκλησίας**. Ο Σεβασμιώτατος προεξήρχε της τρισαρχιερατικής Θείας Λειτουργίας που τελέστηκε στην πανηγυρίζουσα Ενορία

την Κυριακή, 12 Δεκεμβρίου, με συλλειτουργούντες τους Επισκόπους Μιλητουπόλεως **κ. Ιάκωβο** και Σωζοπόλεως **κ. Κυριακό**.

Προ της λιτάνευσης της ιεράς εικόνος του Αγίου Σπυρίδωνος, χειροθέτησε σε Πρωτοπρεσβύτερο του Οικουμενικού Θρόνου τον Ιερατικώς Προϊστάμενο της Ενορίας, π. Στυλιανό Σκούτα. *«Η διάκριση αυτή αποτελεί επισφράγισμα πολλών κόπων, πολλών αγώνων, μεγάλης προσφοράς, υπακοής, αφοσίωσης και θυσίας»*, *δήλωσε απευθυνόμενος στον π. Στυλιανό, ενώ προέτρεψε πατρικά τους πιστούς να είναι πιστοί και αφοσιωμένοι στη Μητέρα Εκκλησία και να δείχνουν την αγάπη τους προς τον Οικουμενικό Πατριάρχη και την περί Αυτόν Αγία και Ιερά Σύνοδο.*

Είχε προηγηθεί η συγκινητική προσφώνηση του τιμώμενου κληρικού, ο οποίος, μετά πολλής ευγνωμοσύνης, ευχαρίστησε τον Αρχιεπίσκοπο για την πρότασή του να λάβει το οφφίκιο του Πρωτοπρεσβυτέρου του Οικουμενικού Θρόνου, καθώς και τον Παναγιώτατο κ.κ. Βαρθολομαίο για την ύψιστη τιμή που του παρείχε. Ο π. Στυλιανός ενθυμήθηκε, έμπλεος συγκίνησης, μια εικόνα που είχε σφραγίσει την παιδική ψυχή του το έτος 1964: Ήταν η ιστορική, πρώτη συνάντηση του μακαριστού Οικουμενικού Πατριάρχου Αθηναγόρα με τον τότε Πάπα της Ρώμης, Παύλο ΣΤ΄. Ακολούθως, αναφέρθηκε με υιικό σεβασμό και αγάπη στο πρόσωπο του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, τον οποίο έχει αξιωθεί να γνωρίσει τόσο κατά τις δύο επισκέψεις του Παναγιωτάτου στην Αυστραλία, την πρώτη ως Μητροπολίτης Φιλαδελφείας, όσο και σε επισκέψεις του ιδίου στο Φανάρι, στο πλαίσιο προσκυνημάτων στο σεπτό Κέντρο της Ορθοδοξίας. Ο π. Στυλιανός, αφού αφιέρωσε τη διάκριση που έλαβε, στους μακαριστούς γονείς του, Σάββα και Μαρία, ευχαρίστησε την Πρεσβυτέρα Παναγιώτα για τη διαχρονική στήριξη που του παρείχε και τους ενορίτες του για την απέραντη αγάπη με την οποία τον περιβάλλουν, ενώ καταληκτικά υπογράμμισε με έμφαση ότι «παιδιώθεν υπήρξα λάτρης και μέχρι τελευταίας μου αναπνοής θα παραμείνω, υπερασπιζόμενος το Οικουμενικό Πατριαρχείο».

Κλήρος και λαός ευχήθηκαν εγκάρδια στον **νέο Πρωτοπρεσβύτερο του Οικουμενικού Θρόνου,** ενώ η ιαχή «Άξιος» ακούστηκε δυνατά, για δεύτερη φορά μέσα στην εκκλησία.

Νωρίτερα, οι παριστάμενοι στη Θεία Λειτουργία είχαν ευλογηθεί να

παρακολουθήσουν την εις Διάκονον χειροτονία του κ. Χρήστου Μπάγκου, ενός νέου ανθρώπου που ανέβηκε στο πρώτο σκαλί της ιερωσύνης και ξεκινά τη διακονική του πορεία κοντά στον π. Στυλιανό, στον ιστορικό Ι.Ν. Αγίου Σπυρίδωνος Kingsford.

Ο νέος Διάκονος δέχθηκε τις πατρικές συμβουλές και τις πνευματικές νουθεσίες του Ποιμενάρχου του, ο οποίος τον παρακάλεσε να διδαχθεί από το παράδειγμα του τιμώμενου Αγίου και προστάτου της Ενορίας που εφεξής θα διακονήσει. Αφού περιέγραψε συνοπτικά τον βίο του Αγίου Σπυρίδωνος και εκτενέστερα τα θαύματα τα οποία επιτέλεσε, δίνοντας έμφαση στο συγκλονιστικό γεγονός της θαυματουργικής Του παρέμβασης κατά τη την Α΄ Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας, **ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος** διέκρινε καταρχάς ότι όλη η ζωή του Αγίου «μάς διδάσκει ότι η σχέση του ανθρώπου με τον Θεό καθορίζεται ως σχέση αγάπης». «Αγαπούμε τον Θεό ελεύθερα και δίχως ιδιοτέλεια», επισήμανε, *«ή, όπως έλεγε ο Άγιος Παΐσιος ο Αγειορίτης, αγαπούμε τον Θεό σαν να μην υπάρχει ούτε κόλαση ούτε παράδεισος. Αυτό σημαίνει ότι δεν τον αγαπούμε από φόβο, επειδή δηλαδή φοβόμαστε την τιμωρία της κολάσεως. Αλλά και ούτε από κέρδος, επειδή δηλαδή προσβλέπουμε στην ανταμοιβή του παραδείσου. Η αληθινή και ανιδιοτελής αγάπη είναι αυτή που καθορίζει τη σχέση μας με τον Θεό».*

Στρεφόμενος προς τον χειροτονούμενο, τον προέτρεψε: *«Να φέρεις τον πλησίον, τον κάθε πλησίον, σε επαφή με τον Χριστό», προσθέτοντας πως «εάν δεν μπορείς να το κάνεις αυτό, τουλάχιστον μη γίνεις εσύ εμπόδιο στην καλλιέργεια της σχέσης κάποιου με τον ζώντα και αληθινό Θεό». «Η ζωή του Αγίου Σπυρίδωνος μάς διδάσκει ότι τον άνθρωπο θα τον κερδίσουμε με την ταπείνωση και τη θανάτωση του εαυτού μας», υπογράμμισε σε άλλο σημείο και συνέχισε: «Θα τον κερδίσουμε με το να βάλουμε τον εαυτό μας στη θέση αυτού που αμάρτησε και έσφαλε. Με το να βάλουμε τελικά τον εαυτό μας στην ανάγκη του άλλου. Θα βοηθήσεις την Εκκλησία και τον κόσμο με την αλληλεγγύη, την κατανόηση, τη συμπόνια και την αγάπη, και όχι με την καταδίκη και τον έλεγχο του πλησίον».*

«Δεν έχω καμιά αμφιβολία ότι θα επιτύχεις», δήλωσε στη συνέχεια ο Αρχιεπίσκοπος, αναγνωρίζοντας στον νέο Διάκονο ότι «έχεις τη θύραθεν παιδεία, αλλά κυρίως σε κατακοσμεί η κατά Θεόν αγωγή». Χαρακτήρισε δε ευλογία το ότι θα διακονήσει κοντά στον **π. Στυλιανό Σκούτα**, ενώ κατέκλεισε τον λόγο του με την προτροπή: «Διακόνησε με αγάπη και γράψε την ιστορία σου με το μελάνι της ματωμένης από ευσπλαχνία για τον πλησίον καρδιάς σου».

Από την πλευρά του, ο π. Χρήστος, υπό τα συγκινημένα βλέμματα πολλών μελών της οικογένειάς του, καθώς και της συζύγου του, Ελένης, διαβεβαίωσε ότι θα κάνει το παν για να ανταποκριθεί στις προσδοκίες της Εκκλησίας και του

Ποιμενάρχου του. «Θέλω να μιμούμαι το στοργικό σας παράδειγμα καθ’ όλη τη διάρκεια της διακονίας μου. Ιδιαίτερα την προθυμία και την ικανότητά σας να δημιουργείτε και να διατηρείτε χώρο για όλους στην καρδιά σας», τόνισε, μεταξύ άλλων, απευθυνόμενος με σεβασμό προς τον Αρχιεπίσκοπο **κ. Μακάριο**.

Αναφέρθηκε δε με εκτίμηση στο πρόσωπο του π. Στυλιανού, καθώς και του προκατόχου του, Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτη κ. Αμφιλοχίου Παπαντωνίου, ενώ επισήμανε ότι το θερμό καλωσόρισμα που δέχτηκε από το συμβούλιο της Ενορίας και ιδιαίτερα από τον Πρόεδρο, κ. Ηλία Οικονόμου, αποτελεί πηγή ενθάρρυνσης για τον ίδιο.